

Guia jurídica per a la gestió local de les colònies felines

Les obligacions dels ajuntaments en matèria de gats de carrer

Última actualització: abril de 2025

Actualitzada d'acord amb la Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024

ACM

Associació
Catalana
de Municipis

Índex

1. Introducció: la problemàtica de les colònies de gats ferals.....	3
2. Marc legal: les competències dels ajuntaments en matèria de colònies felines	4
3. Les funcions i obligacions dels ajuntaments	6
4. Els programes de gestió de colònies felines	7
4.1. Contingut dels plans.....	7
4.2. Prohibicions.....	22
4.3. Altres protocols específics	23
5. Gestió administrativa dels plans.....	24
5.1. Instrument d'aprovació.....	24
5.2. Òrgan competent per a l'aprovació.....	24
5.3. Unitat coordinadora	25
5.4. Departaments implicats en la gestió de les colònies	25
6. Models de gestió.....	26
7. Suport d'altres administracions o entitats	26
8. Plans territorials de protecció animal	26
9. Subvencions per a la gestió de les colònies felines.....	27
9.1. Subvencions de la Generalitat de Catalunya	27
9.2. Subvencions del Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030	28
10. Enllaços a la normativa aplicable	30

1. INTRODUCCIÓ: LA PROBLEMÀTICA DE LES COLÒNIES DE GATS FERALS

Els **gats ferals** són aquells que han perdut el seu perfil domèstic perquè han estat abandonats o perduts, o són descendents de gats que ja es trobaven en aquesta situació, i han après a viure en llibertat tant en espais públics com en solars privats. Són animals molt independents i desconfiats que no poden ser mantinguts o adoptats amb facilitat pels éssers humans a causa del seu grau baix o nul de socialització, però que en depenen per alimentar-se i subsistir, i s'agrupen en colònies a les àrees on troben un punt constant d'alimentació.

Aquests gats es troben, doncs, integrats en el medi ambient en el qual desenvolupen la vida quotidiana els veïns dels diferents pobles i ciutats i, malgrat els hàbits esquius i generalment nocturns d'aquestes colònies urbanes, poden generar **problemes de salubritat pública** relacionats amb el deteriorament de les condicions en els espais en què són alimentats, especialment deguts a la seva superpoblació: l'extraordinària fertilitat felina de les femelles no esterilitzades converteixen aquests animals en potencials pobladors de tots els espais que tinguin a la seva disposició.

Són molts els municipis catalans que conviuen amb la problemàtica de les colònies no controlades de gats de carrer, que generen situacions no desitjables com:

- Deteriorament de les condicions de salubritat de l'entorn (males olors, brutícia, dispersió d'escombraries i excrements, etc.) i perjudicis a la fauna autòctona.
- Presència de plagues de puces o altres insectes i transmissió de malalties a humans.
- Problemes sanitaris per als mateixos animals.
- Risc per a la salut en determinades ubicacions (per exemple, en zones infantils).
- Molèsties als veïns per soroll, olors i baralles entre els animals.
- Inseguretat a les carreteres.

Aquesta situació sovint es veu agreujada pel fet que hi ha persones que, de bona fe, alimenten els gats de forma habitual amb la intenció d'ajudar-los, tot propiciant un augment del nombre de les gestacions de les gates, de manera que es perpetua un problema mediambiental i sanitari.

Per resoldre el problema i que aquestes colònies siguin controlades són necessaris plans d'actuació immediats que en facin una gestió adequada i ètica, i en permetin l'existència amb la major qualitat possible de vida sense provocar problemes amb l'entorn: una colònia controlada està formada per gats urbans que han estat esterilitzats, que reben una atenció i vigilància sanitària i són alimentats periòdicament per part de les persones que s'encarreguen del seu manteniment.

Una bona gestió d'aquestes colònies, que sovint implica la participació d'entitats i ciutadans voluntaris, permet aconseguir una situació d'**equilibri i convivència entre els gats i les persones que comparteixen la via pública** per mantenir una estabilitat demogràfica i el control de l'estat de salut i la natalitat dels gats: evitar l'augment del nombre de gats de la colònia, millorar el seu estat sanitari, reduir la transmissió de malalties infeccioses i els casos d'abandonament, augmentar els casos d'adopció i acolliment i mantenir unes bones condicions de salubritat a la via pública permet aconseguir una reducció de l'impacte negatiu d'aquests animals en l'entorn.

Aquesta guia vol ser una eina per als municipis dirigida a la planificació de les polítiques públiques de protecció animal de les colònies felines, i conté una recopilació de tota la normativa d'interès en aquesta matèria especialment referida a les competències i obligacions locals, si bé cal tenir en compte que la recent Llei 7/2023 té algunes qüestions importants pendents de desenvolupament reglamentari (DF 8a).

2. MARC LEGAL: LES COMPETÈNCIES DELS AJUNTAMENTS EN MATÈRIA DE COLÒNIES FELINES

D'acord amb les competències que la [Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local](#) (d'ara endavant, [LRBRL](#)) atribueix als ajuntaments, aquests són els responsables de vetllar per la [salut pública, el medi ambient, la neteja i la salubritat pública](#).

Per altra banda, l'abril de l'any 2008 el govern català, mitjançant l'aprovació del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el [Text refós de la Llei de protecció dels animals](#) (d'ara endavant, [DLeg 2/2008](#)), va refondre tota la normativa catalana existent fins al moment en matèria de protecció dels animals –que fins llavors havia estat dispersada en multitud de disposicions– i va derogar-ne la que havia quedat desfasada. Si bé el DL encara no parlava específicament de les colònies felines, dictava que [correspon als ajuntaments recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits, així com controlar els animals salvatges urbans](#) (art. 16.1). Fins a dia d'avui, però, s'ha constatat que són molts els municipis que no disposen de les eines adequades per fer front a aquesta obligació, que és fins i tot en molts casos desconeguda.

Tot i que la norma catalana ja considerava els animals com a «éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar» (art. 2.2), des de l'any 2021 –mitjançant la [Llei 17/2021, de 15 de desembre](#)– el Codi civil espanyol va deixar de dotar els animals amb l'estatus jurídic de cosa (en concret, de béns mobles) per passar-los a concebre com a «[ésser vius dotats de sensibilitat](#) dins del nostre entorn de convivència», mandat que obliga els poders públics a garantir el benestar dels animals, seguint així un camí iniciat per altres ordenaments jurídics i amb l'objectiu d'adaptar la normativa espanyola a la major sensibilitat social cap als animals.

La Resolució del Parlament Europeu, de 12 de febrer de 2020, sobre la protecció del mercat interior i els drets dels consumidors de la Unió Europea davant les conseqüències negatives del comerç il·legal d'animals de companyia, va establir que l'estat espanyol és un dels principals països d'origen i destinació del comerç d'animals de companyia a la Unió Europea i va subratllar especialment la necessitat d'establir mesures contra el comerç il·legal d'animals de companyia i, en particular, entre d'altres, un sistema obligatori per al registre de gossos i gats.

Si bé a nivell autonòmic i en concret a Catalunya, mitjançant l'esmentat [DLeg 2/2008](#), ja s'havia portat a terme un important esforç legislatiu per establir un marc de protecció dels animals, el legislador estatal ha optat per regular de forma general i uniforme aquesta matèria, sens perjudici de les competències autonòmiques, amb la [Llei 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals](#) (d'ara endavant, [Llei 7/2023](#)), que va entrar en vigor el passat dia 29 de setembre.

Entre les diferents qüestions que regula, dedica un capítol específic a les colònies de gats i concreta un seguit de [mandats dirigits als ens locals per a l'exercici del control sobre les colònies felines](#) formades per gats abandonats, extraviats o rondaires sense esterilitzar i de les cadellades que en procedeixin. Aquest control és competència de l'ajuntament del municipi on es troba la colònia, que pot establir mecanismes de col·laboració amb entitats protectores d'animals. La Llei fa un esment específic als ajuntaments en el seu preàmbul:

Les administracions locals, en el marc del que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, constitueixen un element fonamental per fer efectives les disposicions que preveu aquesta Llei, per tal com no tan sols constitueixen el primer contacte entre la ciutadania i l'Administració, sinó que afronten sense embuts la problemàtica que, directament i indirectament, comporta l'abandonament animal, en el marc de l'exercici de les competències en matèria de medi ambient i protecció de la salubritat pública en els termes que preveu la legislació autonòmica.

La Llei imposa un seguit d'obligacions als ens locals dirigides a fer una **gestió integral de les colònies felines amb mètodes no letals**, amb l'objectiu de sotmetre-les a un programa sanitari i de control poblacional per reduir-ne progressivament la població i aconseguir així una convivència pacífica entre les persones i els animals.

La novetat més important és l'establiment de dues obligacions bàsiques de gestió dels gats comunitaris per als ajuntaments:

- a) Identificar tots els gats comunitaris mitjançant un microxip registrat sota la titularitat de l'administració local competent.
- b) Esterilitzar-los quirúrgicament.

Aquestes accions es concreten i planegen mitjançant el desenvolupament de programes de gestió de colònies felines, els quals han de derivar en un seguit de línies d'actuació que s'analitzen al llarg de l'informe.

3. LES FUNCIONS I OBLIGACIONS DELS AJUNTAMENTS

De la lectura conjunta del DLeg 2/2008 i de la nova Llei 7/2023 s'extreu que les obligacions dels ajuntaments, pel que fa a les colònies de gats que resideixen al seu municipi, són les següents:

a) La recollida i control dels animals abandonats, perduts o ensalvatgits, així com el control dels animals salvatges urbans.

En primer lloc, el DLeg 2/2008 regula un mandat genèric pel qual correspon als ajuntaments recollir i controlar aquests animals (art. 16.1), si bé poden delegar aquesta responsabilitat als [ens locals supramunicipals](#), com per exemple els consells comarcals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei (art. 16.2).

A més, en la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, sens perjudici de la seva responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb [entitats externes](#), preferentment amb [associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes](#) o amb [empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia](#) (art. 16.4).

Per tant, la recollida dels gats del carrer només es pot fer per part dels serveis municipals o supramunicipals, o bé externalitzant-la en societats protectores degudament legalitzades, ja que, com es veurà més endavant, està prohibida la retirada de gats comunitaris de la seva colònia (i, per tant, la recollida de gats ferals per part dels particulars).

b) La gestió dels gats comunitaris.

Per altra banda, el capítol VI del títol II de la Llei 7/2023 (arts. 38 – 42) està íntegrament dedicat a les colònies felines i té com a objecte el control poblacional de tots els gats comunitaris, amb la finalitat de reduir-ne progressivament la població i mantenir-ne la protecció com a animals de companyia. D'acord amb l'art. 39.2, correspon a les entitats locals, en absència d'una altra previsió en la legislació autonòmica, la gestió dels gats comunitaris. Aquesta gestió inclou, com a obligacions bàsiques:

- Identificar tots els gats comunitaris mitjançant un [microxip](#) registrat sota la titularitat de l'administració local competent.
- [Esterilitzar-los quirúrgicament](#).

L'esterilització quirúrgica és un mètode clínic practicat per professionals veterinaris pel qual es fa una intervenció quirúrgica sobre l'animal amb l'objectiu d'evitar la seva capacitat reproductora.

Per tant, aquesta gestió es basa en l'aplicació d'un procediment mitjançant el qual un grup de gats comunitaris no adoptables són alimentats, censats i sotmesos a un programa sanitari i de control poblacional [CER \(captura-esterilització-retorn\)](#), i en què es controla l'arribada de nous individus, d'acord amb el desenvolupament reglamentari que en faci l'administració competent.

En aquest sentit, cal recordar que els gats de carrer no es poden donar en [adopció](#), excepte que estiguin totalment socialitzats amb l'ésser humà o siguin cadells en edat de socialització (art. 42.6 Llei 7/2023).

c) El desenvolupament de programes de gestió de colònies felines.

Es tracta d'una obligació nova que no existeix en el DLeg 2/2008 català. Al llarg d'aquesta guia es donen pautes per la redacció d'aquests plans.

4. ELS PROGRAMES DE GESTIÓ DE COLÒNIES FELINES

4.1. Contingut dels plans

L'art. 39.1 de la nova Llei 7/2023 regula tots els punts que, obligatòriament, han d'incloure aquests programes. En tot cas, cal tenir present que es tracta d'un document viu que ha d'evolucionar amb la mateixa gestió.

Amb l'objectiu de facilitar la tasca de redacció als ajuntaments, a continuació dediquem un punt a cadascuna de les línies d'actuació:

a) El foment de la **col·laboració ciutadana** per a la cura dels gats comunitaris, amb la regulació, a través de les seves normatives municipals, dels procediments en què es recullen els drets i les obligacions dels **cuidadors de colònies felines**.

La col·laboració ciutadana es materialitza a través de la figura del cuidador de colònies felines. D'acord amb la Llei, aquesta és la persona degudament autoritzada que atén els gats pertanyents a una colònia, seguint un mètode de gestió de colònies felines, sense que sigui la persona titular o responsable dels gats d'aquesta colònia (art. 3.p). En definitiva, es tracta de persones autoritzades que, de **manera altruista i sense cap relació laboral amb l'ens local**, realitzen les activitats previstes als procediments i protocols establerts pels ajuntaments.

Es tracta d'una figura molt útil per facilitar les estratègies relacionals amb la ciutadania i amb tots els implicats en la convivència i la gestió amb les poblacions felines.

Cada colònia, doncs, hauria de tenir un cuidador –persona física o jurídica– que actuï com a responsable dels gats que la integren i que quedi obligat per l'ordenança aprovada a aquests efectes i per la resta de normativa aplicable (cal oblidar, però, que es considera propietari dels gats integrants d'una colònia **l'ajuntament del municipi on aquesta s'ubiqui**, i no el cuidador que tenen assignat).

A continuació analitzem algunes de les qüestions interessants relacionades amb la figura del cuidador:

- **Regulació dels seus drets i obligacions**

La regulació dels drets i obligacions d'aquests col·laboradors s'ha de formalitzar a través de la normativa municipal, que necessàriament ha de ser una **ordenança**, que pot ser específica per aquesta matèria o bé reguladora en genèric de la protecció i la tinença d'animals. Aquesta hauria de definir, per exemple, qüestions com el procediment de sol·licitud i autorització per esdevenir cuidador, la documentació exigida i les obligacions i compromisos dels cuidadors.

Tot i així, al nostre entendre, la col·laboració ciutadana per a la cura dels gats comunitaris també pot estendre's més allà de la figura del cuidador, i l'ordenança a la qual acabem de fer referència podria establir altres obligacions o prohibicions pels ciutadans, per exemple, la prohibició d'alimentar els gats de les colònies felines dels municipis –excepte que es dugui a terme per persones autoritzades, amb la corresponent sanció econòmica. En tot cas, aquesta col·laboració ciutadana es complementa amb la línia d'actuació del punt e), relativa a la implementació de campanyes de formació i informació a la població dels programes de gestió de colònies felines que s'implantin en el terme municipal.

- **Acreditació**

Tot i que la Llei 7/2023 no ho especifica, d'acord amb la Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024 és recomanable que les persones cuidadores siguin acreditades per l'ens local per poder exercir l'activitat dins del programa de gestió de colònies.

En aquest sentit, cada ajuntament hauria de delimitar el format de l'acreditació (per exemple, mitjançant la signatura d'un full de compromís), la caducitat, les obligacions que s'han de respectar per mantenir l'acreditació vigent... (i incorporar aquests extrems al programa de gestió).

- **Registre de persones cuidadores**

Amb l'objectiu de mantenir actualitzada i controlada la informació sobre les persones cuidadores de colònies, cal que l'entitat local gestioni un registre de persones cuidadores autoritzades en què s'incloguin, com a mínim, les dades necessàries per a la seva identificació, la data d'acreditació i la formació de la persona, així com l'associació de què depengui.

- **Tipus de col·laboració i normativa aplicable al voluntariat**

A Catalunya, la col·laboració ciutadana i el voluntariat s'ha de configurar obligatòriament a través d'entitats privades sense ànim de lucre: associacions, fundacions i cooperatives d'iniciativa social. Així ho determina la [Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme](#), que aposta per respectar la capacitat i independència de la societat civil i per limitar el paper de l'administració pública en aquesta matèria, en tant en quant aquesta no és la propietària de l'espai social. Per tant, no és possible una gestió únicament a través de voluntaris amb un lligam directe amb l'ens local, ni una gestió mixta.

En concret, el voluntariat s'ha de vincular amb l'ajuntament a través d'entitats de protecció animal tipus GCOF, segons la classificació de la Llei 7/2023, i d'acord amb l'art. 39.b de la mateixa.

DT 2a de la Llei 25/2015, del 30 de juliol. Adaptació dels programes de voluntariat vinculats a una administració pública.

1. En el termini de 2 anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els programes de voluntariat vinculats a una administració pública han de passar a ésser duts a terme, preferentment, en el marc d'una entitat privada sense afany de lucre amb dinàmica associativa o amb programes de voluntariat, d'acord amb el que estableix l'article 1, sens perjudici de la col·laboració d'una administració pública en els termes del capítol III.

Per tant, l'element bàsic del sistema de voluntariat català, vigent des de l'any 2015, és la [necessària vinculació entre la persona voluntària i el projecte d'una organització](#), ja que aquesta relació (que se situa exclusivament en l'àmbit privat) fa la funció de preservar l'exercici responsable de la ciutadania activa i compromesa en els espais civils i amb independència de les administracions i dels poders públics (a banda de les funcions que la Llei atorga a les administracions, com la necessària coordinació que puguin dur a terme entre les entitats i la ciutadania).

Això pot representar més feina per a l'ens municipal, sobretot si es vol fer un acompanyament a les persones que inicien el procés de constitució d'una entitat, però també ajuda a fer palesa la voluntat de l'ajuntament de regular adequadament la situació, alhora que col·labora a fer viable una demanda ciutadana de gran valor per a la comunitat.

Les administracions, doncs, per regla general, no poden comptar directament amb persones que, de manera lliure, sense cap contraprestació econòmica i sense cap tipus de vincle contractual o jurídic amb l'ens públic, duguin a terme tasques, funcions o accions necessàries per atendre situacions a les quals es volia donar resposta des de la pròpia administració, si es vol respectar el marc legal existent. Com a conseqüència, la relació amb les persones voluntàries cuidadores de colònies felines hauria de dur-se a terme a través d'aquestes entitats (tot i que res obliga que es faci a través d'una de sola o sempre la mateixa). D'això en deriven determinades obligacions, com per exemple:

- **Full de compromís:** la relació entre el voluntari i l'entitat s'ha de formalitzar per escrit, amb un full de compromís, que ha de contenir, com a mínim, el caràcter voluntari i altruista de la relació, les funcions i les tasques acordades, el compromís de rescabament de les despeses assumides pel voluntari, la formació fixada com a necessària per l'entitat i l'existència d'una assegurança per al voluntari (art. 7 Llei 25/2015).
- **Assegurança:** les persones voluntàries tenen dret a rebre cobertura d'una assegurança de riscos derivats de l'activitat que aconsegueixen com a voluntaris i dels danys que, involuntàriament, podrien causar a tercers per raó de llur activitat (art. 8.j Llei 25/2015).
- **Formació:** el voluntari té el dret de rebre la formació necessària per desenvolupar l'activitat, i té el deure de participar activament en la formació que s'acordi.

Existeixen, però, dues excepcions a aquesta regla general, per permetre a les administracions gestionar o continuar gestionant persones voluntàries des de l'ens públic:

- a) La primera passa per obtenir l'**autorització del departament competent en la matèria i del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya**: està pensada per determinats territoris on, per les seves circumstàncies estructurals, el compliment estricte del model no és possible perquè no existeixen entitats sectorials, degut a la diversitat territorial, que no permet resoldre una mateixa situació, problemàtica o necessitat d'igual manera en zones amb alta densitat urbana que en zones rurals o de menys densitat de població. Per sol·licitar l'esmentada excepció cal fer la sol·licitud al Departament de Drets Socials i exposar la problemàtica o situació a resoldre. El Departament resol la petició, prèvia deliberació i acord en el si del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya, que ha d'elaborar-ne l'informe corresponent per mitjà d'un grup de treball creat ad hoc, perquè el ple en faci la valoració final (art. 13.e del Decret 52/2024, de 5 de març, del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya).
- b) La Llei no s'aplica als projectes o campanyes puntuals que impulsin entitats sense ànim de lucre o administracions que mobilitzen els ciutadans per una **causa concreta** (DA.3 Llei 25/2015): les administracions poden organitzar i gestionar de forma directe campanyes puntuals que mobilitzin la ciutadania, enteses com aquelles de caràcter esporàdic, que volen donar resposta a un fet puntual, concret, momentani, i que no busca la implicació posterior de la persona en cap projecte (per exemple, el Gran Recapte d'Aliments o la Marató de TV3), tot i que poden ser periòdiques. Aquesta solució permet que totes les persones mobilitzades per les campanyes puntuals no estiguin sotmeses al compliment de la Llei 25/2015, a diferència de les persones voluntàries que s'incorporen a projectes de voluntariat de les entitats, amb vocació de més estabilitat i continuïtat, cosa que comporta una disminució de la burocratització.

Per tant, fora d'aquestes dues excepcions, ens trobem en un sistema de gestió de les colònies felines que obliga les administracions a gestionar el voluntariat i la participació ciutadana altruista a través d'entitats externes, però que també les obliga a incloure la figura dels cuidadors als plans de gestió de les colònies i a formalitzar els seus drets i obligacions a través de la normativa municipal, que necessàriament ha de ser una ordenança, la qual pot ser específica per aquesta matèria o bé reguladora en genèric de la protecció i la tinença d'animals.

DT 2a de la Llei 25/2015, del 30 de juliol. Adaptació dels programes de voluntariat vinculats a una administració pública.

2. Les administracions que vulguin mantenir o impulsar nous programes de voluntariat, per la inexistència d'entitats sectorials o de qualsevol tipus, ho han de comunicar al departament competent en la matèria, que, juntament amb el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya, han de valorar l'excepcionalitat de la proposta.

- **Formació de les persones cuidadores**

D'acord amb l'art. 40.f de la Llei, la formació i acreditació de les persones cuidadores de les colònies i dels diferents empleats públics que estiguin implicats en la seva gestió correspon a l'**administració autonòmica**. Tot i així, ja que de moment el legislador autonòmic no ha regulat aquesta qüestió, sembla adequat que, sigui quin sigui el sistema elegit per l'entitat local per a la gestió de les colònies felines, tant les persones cuidadores com tota la resta de personal municipal implicat, directament o indirecta, en la gestió (fins i tot el personal dels serveis externalitzats) es formi sobre els conceptes bàsics de gestió de poblacions felines i sobre els objectius del programa de gestió a través d'un programa formatiu ideat per l'entitat local.

En especial, és important que aquestes persones aprenguin els coneixements bàsics sobre les colònies felines, així com qüestions relacionades amb les bones pràctiques de la seva gestió relacionades amb la seva cura, manteniment i neteja dels espais que habiten, alimentació, mètode CER, captura, etc. Evidentment, també és bàsic que coneguin el contingut del pla de gestió creat per l'entitat local corresponent, així com les obligacions legals derivades de la Llei 7/2023 en aquesta matèria.

La formació pot ser impartida per personal de l'entitat local que tingui els coneixements per dur-la a terme o mitjançant convenis de col·laboració amb entitats externes.

b) L'administració local pot col·laborar amb **entitats de gestió de colònies felines** degudament inscrites en el Registre d'entitats de protecció animal per a la implantació i el desenvolupament dels programes de gestió de colònies felines.

Les entitats de protecció animal són aquelles entitats sense ànim de lucre que tenen per finalitat la defensa i la protecció dels animals (per exemple, la gestió de colònies felines). Si bé d'entrada la inscripció al Registre d'entitats de protecció animal és voluntària, de conformitat amb el que disposa la Llei 7/2023, és un requisit necessari, per exemple, per rebre subvencions públiques.

La Llei regula específicament com a entitats de protecció animal les **entitats de protecció tipus GCOF** (art. 43), que són aquelles que col·laboren amb les entitats locals per a implantar i desenvolupar els programes de gestió de colònies felines, de conformitat amb el que disposa la Llei (art. 47). Aquestes entitats:

- Han de disposar d'una **autorització administrativa** per exercir l'activitat esmentada en l'àmbit territorial on es dugui a terme.
- Han de presentar a l'administració competent una **memòria anual** en què s'inclouï una memòria econòmica i de gestió.

Les possibilitats per a formalitzar aquesta col·laboració són diverses en funció de les característiques de cada supòsit, especialment en funció de quin sigui l'objecte específic d'aquesta col·laboració. Les més habituals són:

- **El conveni de col·laboració**

Es tracta d'un acord amb efectes jurídics adoptat per una administració pública i subjectes de dret privat per a una finalitat comuna, i està regulat als arts. 47 al 53 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

El conveni no pot tenir per objecte prestacions pròpies dels contractes, ja que, en cas que fos així, la seva naturalesa i règim jurídic s'haurien d'ajustar a la legislació contractual del sector públic. Un altre element que el diferencia del contracte és que no manifesta una contraposició d'interessos (per exemple, la prestació d'un servei a canvi d'una contraprestació econòmica), sinó que té per objecte establir una col·laboració institucional per dur a terme una actuació en resposta d'objectius compartits. Així, d'entrada l'interès patrimonial d'una de les parts no és un element rellevant, ja que majoritàriament es convenien amb entitats el capital humà de les quals està format per persones voluntàries que no obtenen remuneració per la seva activitat.

Aquesta figura ha de quedar molt limitada als casos en què, com s'ha esmentat, l'entitat col·laboradora no té interès econòmic en el marc del conveni i el conveni no té per objecte prestacions pròpies dels contractes, ja que l'elecció de l'entitat no va precedida de procés de selecció, a diferència del que succeeix amb els contractes públics.

- **Els contractes**

Si l'objecte té naturalesa contractual cal adjudicar un contracte licitat d'acord amb la normativa de contractació pública, de manera que la selecció de l'entitat a la qual s'adjudica el contracte vagi precedida d'un procediment de licitació regit pels principis de lliure concurrència, publicitat i transparència, no discriminació i igualtat de tracte entre els licitadors.

En aquest cas existeix un clar interès patrimonial del contractista, la prestació que es desenvolupa a canvi d'una contraprestació econòmica forma part del trànsit mercantil i l'adjudicatari sempre busca el seu benefici.

- **Les subvencions nominatives**

L'ajuntament pot ajudar a finançar l'activitat de l'entitat i que, a canvi, aquesta es comprometi a determinades actuacions relatives a la seva participació en el programa de gestió de les colònies felines. Es tractaria d'una subvenció concedida de manera directa –sense procediment de lliure concurrència– i prevista al pressupost anual de l'ajuntament. D'acord amb la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS), exigeix la formalització del corresponent conveni entre entitat concedent i beneficiària, que ha de determinar clarament l'objecte de la subvenció i les obligacions que assumeixen les parts.

Les subvencions comporten l'obligació dels beneficiaris de justificar les despeses en les quals s'ha invertit: la LGS regula que la rendició del compte justificatiu constitueix un acte obligatori del beneficiari, en què s'han d'incloure, sota responsabilitat del declarant, els justificants de despesa o qualsevol altre document amb validesa jurídica que permetin acreditar el compliment de l'objecte de la subvenció pública. Les despeses s'han d'acreditar mitjançant factures i altres documents de valor probatori equivalent amb validesa en el tràfic jurídic mercantil o amb eficàcia administrativa, i no complir amb aquesta obligació té com a conseqüència el reintegrament de la subvenció (art. 30 LGS).

	Conveni de col·laboració	Contracte	Subvenció nominativa
Concepte	Col·laboració institucional per a una finalitat comuna	Contraposició d'interessos	L'ajuntament finança un determinat projecte d'interès públic i/o social
Interès patrimonial de l'entitat	No	Sí	No
Procés de selecció	No	Sí (licitació pública)	No
Objecte	Objecte no contractual	Objecte contractual	Objecte no contractual
Normativa d'aplicació	LRJSP	LCSP	LGS

La distinció entre aquestes tres figures no sempre és clara. Cal parar atenció, doncs, a quina figura és la més adequada en cada cas per configurar la col·laboració a la qual fem referència, per assegurar-nos que, per exemple, no se signa un conveni que encobreix un veritable objecte contractual o es concedeix una subvenció amb l'objectiu d'eludir els principis generals de la contractació. Per tant, cal determinar quin serà exactament l'objecte d'aquesta col·laboració, i si es vol contractar de forma específica unes determinades actuacions de forma concreta a canvi d'una contraprestació (cas en el qual l'objecte s'assimila a un contracte i, per tant, seria convenient licitar-lo mitjançant un procediment obert) o bé si la finalitat és ajudar al finançament anual de les entitats animalistes del poble d'una forma més genèrica (possiblement aquests diners serviran no únicament per sufragar les despeses de l'actuació dirigida específicament a les colònies de gats, sinó per altres objectius de l'entitat).

En tot cas, ja que la norma parla de col·laboració, sembla que deixa a l'àmbit de la contractació la del professional veterinari del proper punt.

c) L'assumpció per part de l'entitat local de la responsabilitat de l'atenció sanitària dels gats comunitaris que ho requereixin, sempre amb els serveis d'un **professional veterinari col·legiat**.

Aquells ajuntaments que no disposin d'un servei veterinari especialitzat que reuneixi les condicions de solvència requerides per assumir aquesta tasca han de cobrir aquesta necessitat mitjançant la contractació a tercers d'aquest servei, d'acord amb les previsions de la Llei de contractes del sector públic –sens perjudici, evidentment, de la possibilitat d'incorporar un veterinari com a personal propi de l'ajuntament (gestió directa del servei), d'acord amb la legislació vigent de recursos humans. L'objecte de la licitació és, doncs, prestar l'assistència veterinària que sigui necessària als gats de carrer del municipi corresponent, abans de tornar-los a la seva colònia corresponent.

Alguns dels exemples de funcions que es poden encomanar al contractista són:

- Captura, inspecció visual inicial dels gats de carrer i retorn a la seva colònia.
- Atenció veterinària bàsica (desparasitació, tractaments diversos, cures, etc.).
- Esterilització quirúrgica.
- Col·locació de microxips.
- Marcatge a l'orella dels gats esterilitzats.
- Rescat de gats en circumstàncies de perill.
- Eutanàsia, en cas que sigui necessària, i incineracions.
- Atenció de les urgències d'alimentació i cures.
- Suport a la reordenació d'una colònia.

Pel que fa a la licitació per a la contractació del servei esmentat, es poden tenir en compte les següents recomanacions:

- Si el municipi és gran, la prestació contractual es pot **dividir en lots** en funció de la zona d'actuació.
- Si el valor estimat del contracte és inferior a 60.000€, el servei es pot adjudicar a través del **procediment supersimplificat** de l'art. 159.6 de la LCSP, en què els licitadors no han d'acreditar la solvència econòmica i tècnica, l'oferta es lliura en un únic sobre i no es requereix constitució de garantia definitiva.
- Alguns exemples de **criteris d'adjudicació** són, a part del preu, l'experiència professional addicional de l'equip encarregat de l'execució del contracte, la proximitat del centre veterinari de l'adjudicatari respecte l'ajuntament, la participació del contractista en les campanyes de formació i informació a la població dels programes de gestió de colònies felines que s'implantin en el terme municipal, la proposta horària de recepció dels animals que han de ser esterilitzats, etc.

d) L'establiment de protocols d'actuació per a casos de colònies felines en **ubicacions privades**, de manera que se'n pugui dur a terme la gestió respectant les mateixes especificacions que a la via pública.

Existeixen colònies que tenen el punt d'alimentació en cases particulars o bé en parcel·les privades sense urbanitzar o edificar. En aquest cas, és obligatòria l'**autorització expressa del propietari del terreny** per a les actuacions a realitzar a la colònia, sense que s'hi pugui dur a terme cap actuació sense l'autorització esmentada. Així, el programa de gestió ha d'incloure un protocol sobre el procediment a seguir per poder identificar el propietari del terreny i sol·licitar-li la corresponent autorització.

El protocol hauria de valorar els aspectes següents:

- Identificació del propietari o comunitat de propietaris on es localitzin els gats.
- Protocol de mediació en cas de conflicte.
- Informació sobre les obligacions recollides a la Llei 7/2023 respecte a la gestió de les colònies felines.
- Establiment d'un acord de col·laboració amb el propietari o comunitat de propietaris.
- Designació d'una persona de la propietat com a interlocutora per al desenvolupament del protocol de gestió poblacional.

D'acord amb la Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024, en cas que el propietari de les zones privades es negui a la gestió dels gats comunitaris que s'hi allotgin, es considera que n'és el titular, i com a tal ha de complir amb el que estableix la Llei 7/2023, en relació amb la identificació i esterilització obligatòria dels gats.

e) La implementació de campanyes de **formació i informació a la població** dels programes de gestió de colònies felines que s'implantin en el terme municipal.

Si es vol aconseguir una gestió eficient dels gats de carrer cal que la ciutadania conegui i apliqui la normativa vigent reguladora d'aquesta matèria, provinent tant de la Llei 7/2023 –que estableix un seguit d'obligacions i prohibicions als particulars– com de les ordenances municipals que, en el seu cas, poden haver-se aprovat, així com dels plans de gestió de colònies felines.

Una de les principals causes que genera la proliferació dels gats ferals és que hi ha persones que els alimenten, cosa que propicia que les gates tinguin més gestacions incontrolades.

Per tant, és interessant, per exemple, que la població sigui conscient que el més eficaç per a evitar la proliferació de gats ferals és no alimentar-los de forma incontrolada i que, a més, algunes ordenances municipals fins i tot ho **prohibeixen** i estableixen sancions econòmiques en cas d'incompliment.

És per això que els programes de gestió han de preveure campanyes de difusió i formació a la població. Entenem que en aquest punt la Llei 7/2023 pensa més en la població general, ja que la formació dirigida a les persones cuidadores (o resta de persones involucrades en el programa) i a la resta de treballadors municipals (per exemple, policies locals) ja es preveu i s'analitza en els punts corresponents.

També cal que aquestes campanyes posin èmfasi en la resta de prohibicions que dicta la Llei, com la **prohibició de l'abandonament de gats a les colònies** (art. 42.3), la **solta de gats en colònies diferents de la pròpia d'origen** (art 42.4) i la **retirada de gats comunitaris de la seva colònia** (art. 42.6), és a dir, l'actuació consistent en quedar-se gats pobladors de les colònies felines.

Els ajuntaments poden utilitzar tots els **mitjans de difusió** que tinguin al seu abast i creguin convenients, com per exemple, xerrades, xarxes socials, web, etc. Tots plegats amb l'objectiu de:

- Divulgar el programa de gestió de colònies felines.
- Donar a conèixer les prohibicions i obligacions en aquesta matèria als ciutadans (per exemple, la recollida de gats ferals per particulars o la retirada de gats comunitaris de la seva colònia).
- Informar del procediment a seguir en cas que es detecti la presència d'una colònia de gats a la via pública.
- Fomentar un comportament respectuós cap als gats de carrer.
- Promocionar el voluntariat entre la ciutadania.
- Prevenir l'aparició de conflictes veïnals.

f) L'establiment de **plans de control poblacional** dels gats comunitaris, seguint els criteris següents:

- 1r. **Mapatge i cens** dels gats del terme municipal, per a una planificació i un control en les esterilitzacions d'acord amb el volum de població que es vol controlar perquè sigui eficient i impedeixi l'augment del nombre de gats.
- 2n. Programes **d'esterilització** dels gats mitjançant la intervenció d'un veterinari habilitat per a aquesta pràctica, inclòs el **marcatge auricular**.
- 3r. **Programa sanitari** de la colònia, subscrit i supervisat per un professional veterinari col·legiat, incloent-hi almenys la **desparasitació**, **vacunació** i **identificació** obligatòria mitjançant un **microxip** amb responsabilitat municipal.
- 4t. Protocols de gestió de **conflictes veïnals**.

El control poblacional dels gats comunitaris es pot abordar a través de la gestió integral de les colònies o bé aplicant únicament el mètode CER:

- **Gestió integral**: inclou el conjunt d'accions que es realitzen per controlar, mitjançant un procediment normalitzat, poblacions de gats comunitaris (i inclou el mètode CER però també altres tècniques, com el cens i la geolocalització dels gats, la neteja de les zones on habiten, la seva alimentació, la retirada dels gats sociables...).
- Aplicació exclusiva del **mètode CER (captura-esterilització-retorn)**: implica capturar el major nombre de gats de la colònia, censar-los, identificar-los, esterilitzar-los i retornar-los al lloc d'origen de la manera més ràpida possible, respectant al màxim els paràmetres de benestar animal. Aquest procediment té com a objectiu l'estabilització de la població d'una colònia, i perquè l'actuació sigui eficient s'ha d'assolir el percentatge més alt possible d'esterilització a cadascuna d'elles fins a superar el llindar en què no es produeixi creixement poblacional abans d'iniciar les accions en una de nova.

Es coneix com a **CER d'alta intensitat** aquell que implica que a cada intervenció s'actui sobre més del 50% dels gats censats sense esterilitzar de la colònia en què s'estigui actuant en aquell moment.

En tot cas, aquest control poblacional ha de seguir els criteris següents:

- **Mapatge i cens**

Per efectuar el control poblacional dels gats de carrer cal partir de la informació obtinguda en una anàlisi sobre la situació en què es troba el municipi en matèria de colònies de gats, especialment pel que fa al nombre de colònies existents, ubicació exacta i nombre de gats de cadascuna, quants n'hi ha d'esterilitzats i quants no, quants presenten símptomes de malaltia, punts d'alimentació, problemes d'higiene, etc. Totes aquestes dades obtingudes serviran per a fer el mapatge i cens d'aquests animals i, així, poder posar en marxa dels mecanismes necessaris per a millorar la gestió de les colònies felines i la convivència entre aquestes i la ciutadania.

Es recomana recollir aquesta informació sobre un mapa de la localitat per processar les ubicacions de les colònies, per tal de poder analitzar, entre d'altres, les densitats de població i les actuacions més efectives sobre el total de la població. A l'hora de definir la ubicació d'una colònia felina, la Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024 determina que, atès que les colònies creixen fonamentalment al voltant de recursos d'alimentació, de forma general la referència bàsica de la ubicació de la colònia ha de ser el **punt de subministrament habitual d'aliment**, tant si disposa d'elements fixos com si no.

- **Esterilització, marcatge auricular i programa sanitari de desparasitació, vacunació i identificació obligatòria mitjançant un microxip**

La gestió dels gats comunitaris passa també per complir dues obligacions específiques (que també menciona l'art. 38.2): la d'identificar tots els gats comunitaris mitjançant un microxip registrat sota la titularitat de l'administració local competent i la d'esterilitzar-los quirúrgicament. Es tracta de les mateixes obligacions que tenen els titulars o les persones que conviuen amb gats, que s'ha de complir abans dels 6 mesos d'edat, excepte que siguin gats reproductors (art. 26.i), si bé com que en aquest cas el gat no té propietari particular, el microxip es registra a nom de l'ajuntament del municipi on el gat viu.

Per tant, com ja s'ha reiterat, la normativa aboca per una gestió de les colònies felines que passa pel [mètode CER \(captura, esterilització i retorn\)](#) a través de mitjans no lesius per als animals.

En cas que aquestes accions no siguin realitzades per personal propi de l'ajuntament, totes aquestes funcions haurien d'estar incloses en el contracte de serveis subscrit amb el professional veterinari col·legiat mencionat al qual fa referència l'apartat c) o en l'instrument de col·laboració amb les entitats de gestió de colònies felines degudament inscrites en el Registre d'entitats de protecció animal de l'apartat b).

Pel que fa als microxips, la Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024 indica que aquests s'han de registrar:

- Al programa o sistema informàtic municipal, en el qual s'han de relacionar amb la seva colònia d'origen, per tal que l'ajuntament tingui un control sobre els gats microxipats.

Aquest registre hauria de comptar almenys amb els camps següents:

1. Identificador de la colònia.
 2. Localització i ubicació del punt de referència o alimentació.
 3. Descripció de les seves característiques territorials i urbanístiques: zona sensible, possibilitat d'obra, entre d'altres.
 4. Persona cuidadora, si escau.
 5. Cens dels individus que la componen amb les dades individuals següents:
 - a. Sexe
 - b. Estat sanitari
 - c. Número d'identificació
 - d. Observacions.
 6. Grau de gestió: percentatges d'esterilització i altres indicadors.
 7. Observacions generals sobre la colònia i les anotacions d'història.
- A la base de dades d'identificació d'animals de companyia corresponent a la comunitat autònoma corresponent (en el cas de Catalunya, el [Registre general d'animals de companyia -ANICOM-](#)) sota la titularitat de l'ajuntament.

En aquest sentit, no és necessari que els ajuntaments portin un cens municipal a part de l'ANICOM, tot i que si el tenen, cal que les dades del cens s'integrin en l'ANICOM atès que el Registre general d'animals de companyia és únic i està format pel conjunt de censos municipals.

- **Gestió de conflictes veïnals**

És recomanable l'existència de figures mediadores per a la resolució dels possibles conflictes que es puguin plantejar derivats de la presència de gats de carrer. En aquest sentit, l'ajuntament corresponent hauria de definir la persona o departament encarregat de gestionar aquesta mediació, segons els recursos o perfils disponibles, així com establir un procediment pel qual qualsevol de les parts implicades pugui contactar amb aquest servei de mediació.

La mediació local es pot desenvolupar, per exemple, com a mediació amb la ciutadania, amb les persones cuidadores o en els procediments duts a terme en zones privades.

- **Enfocament territorial dels plans de control poblacional**

Per enfocar adequadament l'ordre de les actuacions, així com la seva aplicabilitat i intensitat, és essencial tenir en compte el territori sobre el qual s'aplica la gestió de les colònies i les seves característiques. És a dir, en la gestió de poblacions felines s'ha de contemplar tota actuació amb un enfocament poblacional (no individual), per veure si és possible una gestió integral, la aplicació del mètode CER (de més o menys intensitat), o bé l'aplicació de mesures addicionals puntuals.

Si s'opta per una gestió integral de les colònies, en primer lloc es fixa la població de gats al territori a través de l'establiment de punts d'alimentació per poder-hi iniciar les accions de control poblacional, alhora que es milloren les condicions de la convivència amb l'entorn, per després aplicar la gestió CER i altres mesures. No obstant això, en algunes configuracions territorials no es pot aplicar la gestió integral i s'han de prioritzar les actuacions CER.

En aquest sentit, el terme urbà es pot dividir en diferents zones d'actuació, que es poden classificar en quatre grans grups: urbanes, periurbanes, rurals i medi natural. Aquestes zones es poden dividir en noves subzones, ja que les zones limítrofes o els models mixtos són freqüents a la distribució territorial dels gats.

L'anàlisi de les zones que configuren un municipi ha de tenir en compte tots els espais singulars, amb característiques diferenciades, que s'hi puguin trobar. Aquest enfocament territorial permet determinar quina actuació cal seguir a cadascuna de les zones (per exemple, la intensitat del mètode CER, els tipus de punts d'alimentació, refugis...).

- a) **Zones urbanes:** més disponibilitat de persones cuidadores que afavoreix l'aplicabilitat de la gestió integral de colònies felines, més quantitat d'alimentadors espontanis, més densitat poblacional amb més circulació de vehicles que disminueixen l'aptitud per a l'establiment de colònies en condicions de seguretat, índex de conflictes veïnals més elevat, més complexitat en l'aplicació de tècniques de desplaçament de colònies, més presència de zones verdes que afavoreixen la presència de gats comunitaris, disponibilitat més gran de recursos d'alimentació no voluntaris (com restes de menjar i escombraries), zones d'alta densitat de trànsit no adequades per a l'establiment de punts d'alimentació, etc.
- b) **Zones periurbanes** (són les de més densitat de gats comunitaris), que poden ser residencials o industrials: s'incrementa notablement el nombre de gats rondaires (aquells que surten sense supervisió a l'exterior de la llar del seu titular) i això complica la diferenciació dels gats comunitaris, conflictes veïnals per l'entrada de gats a zones residencials, zones amb una biodiversitat més elevada que les zones urbanes, existència de gats en règim de "semipropietat" que les persones residents consideren propis (perquè mengen o entren a les seves residències) però sense assumir-ne les obligacions legals de tinença i identificació, menys disponibilitat de persones cuidadores en les zones periurbanes industrials que a les residencials, etc.

- c) **Zones rurals:** elevada presència de gats comunitaris, disponibilitat de persones cuidadores molt variable segons les característiques del municipi, el territori dels gats comunitaris inclou nombroses tipologies de zones privades (residències, instal·lacions...), model amb població estacional que varia al llarg de l'any on la població creix molt significativament en determinades temporades de l'any, cosa que és un factor important de desequilibri i de risc per a la gestió de les colònies, etc.
- d) **Medi natural:** nombre molt escàs de persones cuidadores, és habitual un model dispers en què les concentracions de gats en una colònia siguin menors o inexistents, risc més elevat de conflicte amb la biodiversitat, difícil control de nous individus, presència d'altres espècies i possible interacció d'aquestes amb les activitats de gestió, etc.

Pel que fa a les densitats de població humana, és convenient seguir el criteri estàndard de l'estadística oficial europea (Eurostat), que considera zones urbanes d'alta densitat (1.500 hab./km²), urbana (mínim de 500 hab./km²) i rural (menys de 500 hab./km²).

La Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024 proposa el següent quadre orientatiu per facilitar l'enfocament territorial de la gestió:

Zona	Densitat residencial humana	Població humana	Activitat humana	Nivell de zones verdes	Prioritat	Punts d'alimentació	Persones cuidadores	Mesures addicionals	Exemples
Urbana, densitat població alta	Alta	Estable	Alta	Baix	Gestió integral	Necessaris	Necessàries	CER alta intensitat, adopció gats sociables	Grans ciutats, centre de ciutats
Periurbana residencial, densitat baixa	Baixa	Estable	Baixa	Alt	CER	Valorables	Valorables	Prioritat del CER, identificació de gats rondaires	Extraradis de ciutats amb habitatges de baixa ocupació
Rural amb població estacional	Segons temporada	Variable	Segons temporada	Alt	Gestió integral amb alts índex de control	Control estricte de l'alimentació estacional	Intervenció municipal	CER d'alta intensitat, adopció de gats sociables, campanyes preventives d'alimentació espontània	Pobles i zones rurals amb població variable segons estació
Medi natural	Nul·la	No	Baixa	Alt	CER d'alta intensitat	Només com a mesura de reducció de depredació o de fixació de població	Intervenció professional	Adopció de gats sociables, reducció ràpida de la natalitat amb CER d'alta intensitat, desplaçament o reubicació	Zones naturals sense especial protecció, vedats de caça, zones agràries
(...)									

g) Qualsevol altres plans previstos en els **protocols marc** de les comunitats autònomes a les quals pertanyin; en tot cas, anualment, els ens locals han de trametre un **informe estadístic** a l'administració autonòmica relatiu a la implantació i l'evolució dels protocols en el seu municipi.

L'art. 40 de la Llei 7/2023 estableix com a funció de l'**administració autonòmica** generar **protocols marc** amb els procediments i requisits mínims que serveixin de referència per a la implantació de programes de gestió de colònies felines en els termes municipals. Aquests protocols han de desenvolupar, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Mètodes de captura per a l'esterilització, respectuosos amb la naturalesa dels gats comunitaris i conformes a les directrius de benestar animal.
- b) Criteris de registre de les colònies i dels individus que les componen.
- c) Criteris d'alimentació, neteja, atenció mínima i cures sanitàries.
- d) Criteris d'esterilització, seguint programes eficients i executats per professionals veterinaris.
- e) Instal·lació de refugis, tremuges o qualsevol element necessari per garantir la qualitat de vida dels gats de les colònies.
- f) Formació i acreditació de les persones cuidadores de les colònies i dels diferents empleats i empleades públics que estiguin implicats en la seva gestió.
- g) Formació dels membres de les policies locals en gestió de colònies felines.
- h) Protocols d'actuació en situacions especials, que incloguin el retorn posterior dels gats comunitaris al seu espai natural.
- i) Protocols d'actuació sobre rescat i ajuda en casos d'emergència, com ara inclemències climatològiques o desastres naturals.
- j) Criteris per a la definició de procediments de gestió de colònies felines per evitar els efectes significatius dels individus que habiten aquestes colònies sobre la biodiversitat circumdant.

Per tant, en cas que el protocol català estableixi nou contingut en aquesta matèria no regulat per la Llei, els programes municipals de gestió de colònies felines l'hauran d'incorporar. A dia d'avui, però, la Generalitat de Catalunya encara no ha aprovat cap protocol marc.

Per altra banda, els municipis han de trametre a la comunitat autònoma corresponent un **informe estadístic** respecte de la implantació i l'evolució dels protocols en el seu territori.

h) El municipi ha de disposar d'un **lloc adequat amb espai suficient i condicionat per a la retirada temporal** de la seva colònia dels gats comunitaris en cas de necessitat.

La Llei 7/2023 és molt restrictiva pel que fa a la **retirada** de gats comunitaris de la seva colònia. Aquesta actuació està prohibida si no és en un dels supòsits següents:

- Gats **malalts** que no es puguin seguir valent per si mateixos en el seu entorn i territori habituals. En aquests casos un professional veterinari ha de valorar les opcions més adequades per al gat, i sempre ha d'anteposar els criteris de qualitat de vida de l'animal.
- Gats **totalment socialitzats** amb l'ésser humà que s'hagin d'adoptar.
- **Cadells en edat de socialització** que s'hagin d'adoptar.

A més, la retirada de gats comunitaris en situacions diferents de les que permet la Llei es considera una infracció greu (art. 74.j).

En els supòsits en què calgui instar-la, l'ens local ha de disposar d'espais adequats on puguin conviure-hi durant el temps que sigui necessari i que garanteixin unes condicions òptimes de salubritat, aïllament i habitabilitat per als animals.

- **Reubicació o desplaçament de les colònies**

En aquest punt, és interessant destacar que la Llei 7/2023 també és molt restrictiva amb la reubicació o desplaçament de les colònies. D'acord amb l'art. 3.jj, la reubicació és el mètode pel qual, en les condicions excepcionals que recull la Llei, es retira una colònia felina d'un emplaçament, i es trasllada a un de nou condicionat a aquest efecte, amb la supervisió d'un professional veterinari i respectant el benestar i la salut dels gats.

Així, la reubicació o el desplaçament de gats comunitaris estan **prohibides**, amb l'excepció dels gats la ubicació en llibertat dels quals (art. 42.7):

- a. Sigui incompatible amb la preservació de la seva integritat i la seva qualitat de vida.
- b. Suposi un impacte negatiu per a les condicions de biodiversitat en espais naturals protegits i en els espais de la Xarxa Natura 2000.
- c. Suposi un impacte negatiu per a la fauna protegida.
- d. Suposi un risc contra la salut i la seguretat de les persones

A més, les accions de retirada per a la reubicació o el desplaçament a un altre espai han de preservar el **benestar** dels gats comunitaris i les colònies felines, i s'han d'efectuar sota supervisió **veterinària** i **previ informe preceptiu de l'òrgan competent de la comunitat autònoma** sobre el compliment de les condicions de protecció de la biodiversitat on es valorin les situacions que descriuen les lletres a, b i c, es justifiqui la necessitat de la retirada o el desplaçament i es valorin i planifiquin les opcions més adequades per als gats. En el cas de la lletra d, la valoració de la situació descrita l'ha de fer l'òrgan competent en la matèria (art. 42.8).

En aquest sentit, és recomanable que el pla de gestió inclogui protocols específics per a les situacions mencionades: confinament temporal i reubicació o desplaçament de gats comunitaris. Aquests haurien de valorar els aspectes següents:

- Veterinari responsable de supervisar el procés.
- Elaboració d'un pla.
- Procés de trasllat i manteniment dels animals.
- Comunicació a les persones cuidadores.
- Eliminació dels recursos (alimentació, aigua, refugis...) de la localització original, si és necessari.

i) Les entitats locals han d'establir **mecanismes normatius i de vigilància** per portar a terme el **control** i la **sanció** als responsables de gats que no els tinguin degudament identificats i esterilitzats i, per tant, que no posin les mesures necessàries per evitar la reproducció dels seus animals amb els gats comunitaris.

Com hem mencionat, els propietaris de gats tenen l'obligació d'identificar-los mitjançant un microxip i esterilitzar-los quirúrgicament abans dels 6 mesos d'edat, llevat dels inscrits al registre corresponent com a gats reproductors (art. 26.i). Aquestes accions van dirigides a evitar la reproducció d'aquests animals amb els gats comunitaris (precisament la Llei defineix els gats rondaires com a aquells que surten sense supervisió a l'exterior de la llar del seu titular).

En aquest sentit, el títol VI de la Llei 7/2023 estableix el règim comú d'**infraccions i sancions** per incompliment del que disposa la Llei, així com el procediment sancionador, que competeix a les comunitats autònomes o entitats locals competents en cada cas.

Així, es considera una infracció greu, per exemple, l'incompliment de l'obligació d'identificació de l'animal (art. 74.b) i una infracció lleu l'incompliment de l'obligació d'esterilització (art. 73).

En aquest marc, els programes de gestió de les colònies han de regular la manera com els ajuntaments duren a terme la vigilància i control del compliment d'aquestes accions, així com la sanció als responsables que les incompleixin, d'acord amb les infraccions i procediment sancionador regulats en els art. 72 a 80 de la Llei.

Cal tenir en compte que la Llei obliga que els programes de gestió estableixin els mecanismes per controlar i sancionar únicament els responsables de l'incompliment de les dues obligacions mencionades (identificar i esterilitzar), i no d'altres actuacions vinculades a les colònies felines. Per tant, en principi no hi queden incloses:

- Altres infraccions relatives a colònies de gats tipificades en la Llei de benestar animal, com la relativa a la retirada, la reubicació o el desplaçament de gats comunitaris en situacions diferents de les que permet aquesta Llei (art. 74.j) o matar gats comunitaris fora dels casos que autoritza aquesta Llei (art. 75.e).
- Altres actuacions que es vulguin prohibir i que no estiguin previstes a la Llei, com per exemple alimentar els gats de les colònies. Caldria que aquestes prohibicions i les corresponents sancions fossin aprovades pel ple de l'ajuntament mitjançant ordenança.

4.2. Prohibicions

Cal tenir en compte, en tot cas i especialment a l'hora de redactar els plans de gestió de les colònies felines, les prohibicions que amb caràcter general regula l'art. 42 de la Llei 7/2023.

Es traca de prohibicions generals que han de complir tant l'ajuntament corresponent com tot el personal que participa en la gestió dels gats comunitaris (cuidadors, voluntaris, entitats de protecció animal...):

2. El **sacrifici** dels gats, excepte per desordres que comprometin la salut del gat a llarg termini o en els supòsits excepcionals que permet la Llei 7/2023 per al sacrifici d'animals de companyia. El sacrifici l'ha de certificar i efectuar degudament un professional veterinari.
3. El **confinament dels gats no socialitzats amb l'ésser humà** en centres de protecció animal, residències o similars, excepte les actuacions necessàries en els processos d'intervenció d'animals de les colònies per al seu tractament o reubicació.
4. L'**abandonament de gats en les colònies**, sigui quina sigui la seva procedència.
5. La **solta de gats en colònies diferents de la pròpia d'origen**.
6. L'**aprofitament cinegètic** dels gats (entès com la caça d'animals amb finalitats alimentàries i comercials).
7. La **retirada de gats comunitaris de la seva colònia**, amb les excepcions següents:
 - a. **Gats malalts** que no es puguin seguir valent per si mateixos en el seu entorn i territori habituals. En aquests casos un professional veterinari ha de valorar les opcions més adequades per al gat, i sempre ha d'anteposar els criteris de qualitat de vida de l'animal.
 - b. **Gats totalment socialitzats amb l'ésser humà** que s'hagin d'adoptar.
 - c. **Cadells en edat de socialització** que s'hagin d'adoptar.

8. La **reubicació o el desplaçament de gats comunitaris**, amb l'excepció dels gats la ubicació en llibertat dels quals:
- a. Sigui incompatible amb la preservació de la seva integritat i la seva qualitat de vida.
 - b. Suposi un impacte negatiu per a les condicions de biodiversitat en espais naturals protegits i en els espais de la Xarxa Natura 2000.
 - c. Suposi un impacte negatiu per a la fauna protegida.
 - d. Suposi un risc contra la salut i la seguretat de les persones.

4.3. Altres protocols específics

Dins del programa de gestió de colònies, poden incloure-s'hi protocols específics per a qüestions que es volen regular amb més concreció. La Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024 proposa, entre d'altres, els següents:

- a) Protocol d'obres a zones amb presència de gats comunitaris:** quan existeixin colònies que visquin o tinguin el seu punt d'alimentació en el terreny on s'ha de realitzar una obra o bé a les proximitats de l'àrea afectada per aquestes.

En aquests casos, és possible que calgui procedir a un desplaçament de les colònies afectades, però amb un protocol específic. El protocol hauria de valorar els aspectes següents:

- Si es tracta d'obres públiques o privades.
- Procés de comunicació als responsables de les obres.
- Procés de comunicació a l'autoritat municipal competent i designació d'una persona responsable de valorar la situació.
- Determinar si la presència de gats és compatible o no amb l'execució de l'obra.
- Possibilitat que alguns dels treballs es facin en altres ubicacions.
- Procés per preservar la integritat dels gats comunitaris, en cas de necessitat de reubicació.
- En cas de reubicació, comunicació a les persones cuidadores.

- b) Protocol d'avaluació de l'impacte sobre la biodiversitat:** en cas que els gats comunitaris tinguin un impacte sobre la biodiversitat i sobre les poblacions d'altres espècies sensibles amb què comparteixen el mateix hàbitat.

El protocol hauria de valorar els aspectes següents:

- Condicions que s'han de complir perquè s'iniciï el protocol.
- Persona responsable d'iniciar les actuacions.
- Elaboració d'un estudi o informe previ per part de personal tècnic en el qual es recullin els impactes i les possibles solucions.
- Aplicació de les estratègies derivades de l'informe previ.

5. GESTIÓ ADMINISTRATIVA DELS PLANS

5.1. Instrument d'aprovació

D'acord amb la Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024, el contingut del programa (o determinats aspectes d'aquest) es poden incorporar a la normativa local per donar un suport legal al programa de gestió, tot i que els programes de gestió també es poden aprovar i desenvolupar sense necessitat de ser inclosos en els reglaments i les ordenances municipals.

A l'hora de diferenciar entre **reglaments** i **ordenances**:

- Als reglaments municipals s'incorporen aquells aspectes relatius a l'organització i el funcionament dels diferents òrgans i serveis municipals existents.
- A les ordenances municipals es regulen les activitats, drets i deures de la ciutadania.

Els continguts del programa que poden ser incorporats a una **ordenança municipal** són els següents:

- a) Formació i acreditació de les persones que col·laboraran en el programa.
- b) Drets i obligacions de les persones cuidadores de colònies felines.
- c) Mecanismes de control i règim de sancions a les persones titulars de gats que no els tinguin identificats i esterilitzats.

Atès que el programa de gestió ha d'evolucionar en funció de la realitat a què s'aplica, cal tenir en compte que el procés de modificació de la legislació és més complex que la modificació d'un programa, per la qual cosa és recomanable incorporar-hi normativa aquells aspectes que siguin menys susceptibles de canvi.

5.2. Òrgan competent per a l'aprovació

La forma jurídica dels programes de gestió ètica de les colònies felines no apareix definida en cap norma. Tot i així, del seu contingut s'extreu que no es tracta d'una disposició administrativa de caràcter general –assimilable a una ordenança o un reglament–, sinó més aviat un programa, protocol o instrucció interna que conté pautes o mandats dirigits a la mateixa organització que l'aprova.

D'acord amb la distribució de competències que defineix la LRBRL, l'aprovació de plans o programes d'aquesta naturalesa no es tracta d'una competència específicament atribuïda al ple i, per tant, podem considerar que és de l'**alcalde** en virtut de la **competència residual** que li atribueix l'art. 21.1.s) de la LRBRL:

L'Alcalde és el president de la corporació i ostenta les atribucions següents:

s) Les altres que expressament li atribueixin les lleis i les que la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes assignin al municipi i no atribueixin a altres òrgans municipals.

En tot cas, cal tenir present que si al pla de gestió s'hi volguessin introduir noves infraccions –amb les corresponents sancions– no previstes en la normativa específica animal estatal o autonòmica, l'ajuntament les pot establir en una ordenança municipal, però en aquest cas aquesta hauria de ser aprovada mitjançant **acord de ple**, d'acord amb els arts. 139 a 141 de la LRBRL, que regulen que els ens locals poden, en defecte de normativa sectorial específica, establir els tipus de les infraccions i imposar sancions per l'incompliment de deures, prohibicions o limitacions continguts a les corresponents ordenances.

5.3. Unitat coordinadora

Tot i que la Llei 7/2023 no preveu específicament aquesta figura, és recomanable que el model de gestió defineixi una unitat coordinadora, és a dir, la persona o grup de persones de l'entitat local sobre la qual recau la [coordinació general del projecte](#).

Aquesta unitat ha de gestionar el projecte de forma integral, coordinar i dirigir totes les persones i departaments implicats, exercir la funció de punt de contacte general, controlar la formació i acreditació de les persones cuidadores, interaccionar amb els serveis veterinaris, mantenir els registres de colònies, gats comunitaris i persones cuidadores, coordinar les captures, etc.

És recomanable que aquesta figura recaigui en serveis tècnics municipals o, si no, en perfils administratius.

5.4. Departaments implicats en la gestió de les colònies

La gestió de poblacions felines ha de recaure en un departament concret de l'entitat local. Tot i així, normalment també implica de manera transversal tots els departaments d'un ajuntament. Poden estar-hi relacionats, d'una manera o altra, sens perjudici de l'organització de cada entitat local, els que gestionin les competències següents:

- Poblacions felines.
- Protecció d'animals de companyia, o recollida d'animals, o del centre de protecció animal, en cas de disposar-ne.
- Salut pública i sanitat animal.
- Parcs i jardins.
- Urbanisme.
- Residus i neteja viària.
- Mobiliari urbà.
- Seguretat (policia local o municipal).
- Serveis d'emergències.
- Serveis socials.

En aquest sentit, és recomanable establir els corresponents protocols de funcionament entre departaments municipals, així com informar a tots els departaments municipals de l'existència del programa de gestió i de quina és la unitat competent per coordinar les actuacions necessàries.

En especial, el [servei de neteja municipal](#) és un dels principals mitjans de detecció de problemes o disfuncions en la gestió de poblacions felines. Per tant, és recomanable que disposi d'informació actualitzada de les colònies felines registrades i dels elements autoritzats a cadascuna d'elles (perquè pugui respectar tots els elements autoritzats per l'entitat local, com refugis, senyalització o d'altres, i detectar elements no estar autoritzats), així com d'un sistema de notificacions a la unitat coordinadora per informar de qualsevol situació que pugui ser significativa i de la respectiva formació en mesures específiques d'higiene a aplicar a zones específiques.

Com ja s'ha esmentat, la formació dels empleats públics que estiguin implicats en la gestió de les colònies correspon a l'[administració autonòmica](#) (art. 40.f). Ja que de moment no s'ha regulat aquesta qüestió, sembla adequat que aquest es formi sobre els conceptes bàsics de gestió de poblacions felines i sobre objectius del programa de gestió a través d'un programa formatiu ideat per l'entitat local.

6. MODELS DE GESTIÓ

En funció del personal tècnic de cada ajuntament i dels recursos que s'hi puguin destinar, el model de gestió de les colònies pot ser **totalment municipal, parcial o totalment externalitzat**. Cal, doncs, definir quins serveis municipals han de participar de forma directa en la gestió, tant en papers primaris (captura, serveis veterinaris o de mediació) com en secundaris (policia local, neteja). En cas que no es compti amb suficients mitjans propis, també cal decidir quins s'han de contractar mitjançant empreses o associacions. Es poden externalitzar, per exemple:

- Els serveis d'assistència veterinària (esterilitzacions, captura, atenció veterinària...).
- Les captures dels gats.
- El manteniment, la cura i la neteja de les colònies.
- Els serveis de formació als treballadors municipals o als cuidadors.

Això no obstant, és recomanable que l'externalització es destini únicament a aquelles actuacions que no puguin ser abordades per les persones cuidadores, atès que la seva involucració en les tasques a realitzar va més enllà de la mera alimentació dels gats.

7. SUPORT D'ALTRES ADMINISTRACIONS O ENTITATS

Per una banda, els ajuntaments poden delegar la responsabilitat de recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans, als **ens locals supramunicipals** –per exemple, comarques o mancomunitats de municipis–, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei (art. 16.2 DLeg 2/2008).

D'altra banda, l'administració local pot col·laborar amb **entitats de gestió de colònies felines**, sempre que aquestes estiguin degudament inscrites en el Registre d'entitats de protecció animal, per a la implantació i el desenvolupament dels programes de gestió de colònies felines.

D'acord amb l'art. 39.3 de la Llei 7/2023, però, per complir les obligacions que estableix la Llei, els ajuntaments poden sol·licitar el suport de les **diputacions provincials**, en l'exercici de les competències que els corresponen quant a la garantia de la prestació de serveis públics municipals.

8. PLANS TERRITORIALS DE PROTECCIÓ ANIMAL

L'art. 18 de la Llei 7/2023, ubicat dins del capítol del títol I dedicat a la planificació de les polítiques públiques de protecció animal, dicta que les administracions públiques, en els seus respectius àmbits competencials, han d'aprovar **programes territorials de protecció animal**.

Sembla, d'acord amb una interpretació sistemàtica de la Llei, que aquests programes es configuren com a un instrument diferenciat dels programes específicament dedicats a la gestió de les colònies felines als quals hem fet referència anteriorment, ja que inclouen mesures orientades a eliminar el maltractament animal i a reduir l'abandonament d'animals de companyia, si bé cal tenir en compte que també s'estableix com a contingut mínim obligatori la **implementació de programes de gestió de colònies felines** (art. 18.2.d).

9. SUBVENCIONS PER A LA GESTIÓ DE LES COLÒNIES FELINES

Tant la Generalitat de Catalunya, a través del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, com el Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030 preveuen subvencions per facilitar als ens locals el compliment de les seves obligacions respecte a les colònies felines.

9.1. Subvencions de la Generalitat de Catalunya

La convocatòria corresponent a l'any 2025 encara no ha estat aprovada, i tampoc se'n va publicar cap durant el 2024.

Pel que fa a la convocatòria de l'any 2023:

Bases reguladores	Ordre ACC/140/2021, de 25 de juny de 2021 (amb la corresponent correcció d'errades)
Convocatòria	Resolució ACC/3213/2023, de 7 de setembre de 2023
Termini de sol·licitud	Des del 22 de setembre fins al 21 de novembre de 2023
Termini de les actuacions subvencionables	Entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2022 (ambdós inclosos)
Tramitació	Electrònicament través d'aquest enllaç
Objecte de la subvenció	- Línia 1: actuacions d'identificació i esterilització de gats que formin part d'una colònia controlada. - Línia 2: contractació de professionals veterinaris col·legiats per a la realització d'actuacions d'inspecció i vigilància.
Beneficiaris	- Línia 1: ens locals que tinguin la competència sobre les actuacions per a les quals se sol·licitar la subvenció i tinguin un cens d'animals de companyia en el sistema informàtic de gestió única del Registre general d'animals de companyia mitjançant l'aplicació ANICOM, així com a les entitats (associacions i fundacions) que estiguin inscrites en el Registre d'associacions de protecció i defensa dels animals. - Línia 2: ajuntaments de municipis de menys de 10.000 habitants que no disposin de personal veterinari propi i els consells comarcals i les entitats locals supramunicipals a qui els ajuntaments hagin cedit les competències d'inspecció i vigilància.
Dotació màxima	600.000€

9.2. Subvencions del Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030

La convocatòria corresponent a l'any 2025 es va publicar al BOE el passat 29 de març de 2025, mitjançant la Resolució de 19 de març de la Secretaria de l'Estat de Drets Socials.

Aquesta subvenció té per objectiu finançar la despesa que per a les entitats locals suposa l'execució de projectes de millora i protecció de les colònies felines per fomentar progressivament entre tots els municipis espanyols els programes de gestió ètica de colònies felines, així com millorar les condicions de vida d'aquests animals i conscienciar la població en el respecte dels mateixos.

El beneficiaris són:

- Els ajuntaments que disposin de programa de gestió ètica aprovat per aquesta entitat local.
- Les diputacions provincials, les comarques, mancomunitats, o altres entitats que agrupin diversos municipis, sempre que els municipis on es plantegi l'actuació o projecte disposin d'un programa de gestió ètica establert o aprovat per aquesta entitat local.

La quantia màxima de la convocatòria és de 1.950.000€, repartits en tres trams en funció dels habitants de les entitats locals.

La resta d'informació d'aquesta convocatòria és la següent:

Bases reguladores	Ordre DSA/1352/2022, de 22 de desembre de 2022
Convocatòria	Resolució de 19 de maig de 2025
Objecte	L'execució de projectes destinats a impulsar el control poblacional de colònies felines mitjançant el mètode ètic de captura, esterilització i retorn.
Termini de sol·licitud	Des del 30 de març de 2025 fins al 29 de maig de 2025
Tramitació	Electrònicament través d'aquest enllaç
Despeses subvencionables	a) Implantació del mètode CER, per a la realització de cirurgies d'esterilització que disminueixin l'extensió i la proliferació de colònies felines: - Inversió per a adquisició de gàbies trampa o altres materials de captura, i transport de gats. - Realització de cirurgies d'ovariohisterectomia i orquiectomia. b) Tractaments veterinaris dels individus de les colònies felines: - Implantació de microxip dels individus de la colònia. - Desparasitació i vacunació dels individus de la colònia. - Atenció veterinària de gats de colònies felines ferits o malalts. c) Millora de les condicions de vida i alimentació dels individus de les colònies felines: - Elements mobiliaris, com ara tancaments o senyalística. - Menjadores, abeuradors i sistemes similars d'alimentació per a les Colònies. - Alimentació d) Formació del personal municipal o conscienciació de la població en el respecte a les colònies felines: - Elements de conscienciació i informació a la població mitjançant la realització de campanyes en qualsevol format dirigides a difondre la gestió de poblacions felines i permetre la integració a l'entorn municipal. - Formació del personal de l'ajuntament en el maneig i gestió de les colònies felines.

Termini d'execució de les despeses subvencionables	Entre l'1 de gener de 2026 i el 31 de desembre de 2026 (ambdós inclosos), sempre que estiguin abonades amb anterioritat a la finalització del termini de presentació de la justificació de les subvencions.
% finançament	Entre un 60% i un 100% del pressupost del projecte presentat que es consideri objecte de finançament
Documentació adjunta a la sol·licitud	1) Programa de gestió de les colònies felines: ha d'incloure, com a mínim, els aspectes de l'art. 39.1 de la Llei 7/2023. És vàlid incloure a la memòria descriptiva un enllaç directe vàlid des del qual es pugui verificar el contingut del programa en castellà i la data d'aprovació. 2) Memòria descriptiva del projecte, signada electrònicament, conforme a aquest model. 3) En cas que es vulguin subvencionar actuacions de les enumerades a l'apartat a), una memòria tècnica, conforme a aquest model. 4) Cronograma d'actuacions previstes per a l'execució del projecte, conforme a aquest model. El cronograma ha d'estar emplenat correctament i incloure les actuacions que es desenvoluparan per a cada categoria de despesa. 5) Acreditació vàlida del poder de la persona signant de la sol·licitud per qualsevol mitjà vàlid en dret que deixi constància fidedigna de la seva existència. 6) Declaració responsable del compromís de cofinançament per l'entitat sol·licitant de la subvenció, en què s'especifiqui el % de cofinançament sobre el pressupost susceptible de finançament del projecte (aquest % no pot ser zero). 7) Declaració responsable en què l'entitat sol·licitant faci constar els ajuts que hagin sol·licitat o percebut d'altres administracions o entitats per a aquesta finalitat i objecte i la seva quantia, així com comprometre's a informar de les que pugués sol·licitar o obtenir durant la tramitació d'aquestes subvencions. 8) Declaració responsable de no tenir deutes per reintegrament d'ajuts, préstecs o bestretes amb l'Administració. 9) Declaració responsable de no estar sotmesa a cap de les prohibicions a les quals fa referència l'art. 13.2 de la Llei 38/2003, a excepció de les referides a la lletra e). 10) Dades del compte bancari únic de l'entitat beneficiària de la subvenció.
Termini de justificació	Des de l'1 de gener de 2027 al 31 de març de 2027

Podeu adreçar els vostres dubtes sobre la presentació de sol·licituds a l'adreça electrònica subvencionsdga@dscg.gob.es.

10. ENLLAÇOS A LA NORMATIVA APLICABLE

- [Llei 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals.](#)
- [Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.](#)
- [Directriu tècnica de la Direcció General de Drets dels Animals d'agost de 2024.](#)

Serveis jurídics de l'ACM – abril de 2025